

PARSHA WITH

Rabbi Shmuel Brazil

YESHIVA ZEEV HATORAH

www.zeevhatorah.org

For sponsorship and to subscribe please email Yaakov@zeevhatorah.org

תשפ"ד PARSHAS PINCHUS BRAZIL RAV

PINCHUS HIS ACT OF ZEALOUSNESS "ALL ABOARD"

Pinchus killed Zimri and Kozbi with a passion of zealotness *בִּקְנָאוֹ אֶת קְנָאֵי*. He took a spear *רֶמַח* and killed them both during their act of *Chillul Hashem*. Why did the Torah deem it so significant to relate to us the weapon through which they were killed? And if it was a sword would it have made any difference? The *sefarim* explain that the word *רֶמַח* does not only mean a spear but its *gematria* 248 conveys to us an incredible insight. It is as if the *passuk* was relating that Pinchus took his 248 limbs in his body and with them he killed the sinners. In other words all his limbs were "on board" willing to be sacrificed in order to eradicate this blasphemous act from *Klal Yisrael*.

The word *קָנָא* is *gematria* *מִקְוֵה*. It is the mitzvah to completely immerse one's entire body in 40 seah of water, a place where a human being has no existence. If even one strand of hair was protruding out of the water the *tevillah* is invalid. In order for Pinchus to kill them both *halachakly* with the concept of *תְּקַנְיָאִים* *בוֹ פּוֹגְעִים* it was the utmost necessity for him to be driven as if he was totally immersed and bonded with the *kovid* of Hashem that he no longer had any reason to live so long as this *Chillul Hashem* was taking place. With this understanding we can explain the Zohar which says that at this episode the *neshamos* of Nadav and Avihu became attached (*עיבור*) to Pinchus and thereby received a *tikkun* for their untimely deaths. What is the connection between the two? The Chiddushei Harim explains their *aveirah* as follows. The *passuk* says *בְּקִרְבָּתָם לִפְנֵי ה' וַיָּמוּתוּ*. That they had such extreme *deveikus* and unity with Hashem that their *neshamos* left them because of it. This is ultimate *mesiras nefesh* when doing a mitzvah. *כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְיֶה קָה*. However the Torah promises that if one can reach such a level of *mesiras nefesh* during the fulfillment of a mitzvah the *zechus* of that mitzvah will instantly return his *neshamah* back into his body. For the Torah says *וְחַיֵּי בָהֶם* Torah and mitzvos bring life to those who fulfill them. The reason why this did not occur by Nadav and Avihu was because it wasn't a mitzvah that they were commanded to do as the *passuk* says they brought an *אֵשׁ* *אֲשֶׁר לֹא צִוָּה* *בְּקִרְבָּתָם* therefore their *neshamos* which they sacrificed to Hashem through their *deveikus* *בְּקִרְבָּתָם* *לִפְנֵי ה'* did not merit to be automatically returned to them because of *וְחַיֵּי בָהֶם*.

In their case they possessed the *mesiras nefesh mamesh* but it wasn't the fulfillment of a mitzvah. In contrast with the act of *Kiddush Hashem* by Pinchus, he had the *mesiras nefesh* to surrender his *neshamah* to Hashem which according to the Zohar his *neshama* also left him, but this time it was a mitzvah *בוֹ פּוֹגְעִים* *בְּקִרְבָּתָם*. Nadav and Avihu had their fixing through Pinchus.

Now that we are in the three weeks we must make an introspection of how much effort and limbs do we invest in the fulfillment of mitzvos. Dovid Hamelech says *כָּל עֲצֻמוֹתַי תִּאֲמַרְנָה*.

PARSHA WITH

Rabbi Shmuel Brazil

YESHIVA ZEEV HATORAH

www.zeevhatorah.org

For sponsorship and to subscribe please email Yaakov@zeevhatorah.org

That is a very high *madraigah* far from our present reach. However to have רוב the majority of our limbs totally involved and in focus 51% when I *daven* is a feasible possibility for everyone of us. It is also not an easy task but it is attainable with toil, a new mindset, and preparation before hand. Don't push starting to reach this goal off to another day as hinted in the word רמח the same letters of מחר. Our own personal history shows that tomorrow is always followed by another tomorrow. According to the Chiddushei Harim Hashem is willing to make a *Techiyas Hameisim* for those who are all on board. That is how important it is to focus and connect to Hashem during our fulfillment of mitzvos. Live a more spiritual life of quality in mitzvos rather than quantity. It definitely is more challenging but also more rewarding even in this world. The word רמח spells out twice the need for a reset in one's mindset. The first letter ריש hints to ראש the head. The last two letters spell מח which means brain thinking process intellect. Making the leap to change one must reframe what it means to be a living growing Torah Yid.

סגולת השבת "קנא" שכל מחנה (אברי) הגוף דבוק אל השי"ת

הנה שבת היא בחינת קנ"א דהיינו שהאדם עם כל אבריו מזדהה עם שבת. וכמו שכתב בספר מעין השואבה (פרשת מטות) שאין צריכים אות תפילין בשבת כי האדם עצמו נתעלה ונשתנה מציאותו להיות אות חי בכל אבריו במה ששוכת ואינו עושה מלאכה. הרבי משה מקוברין אמר שזה מה שאומרים בזמור כל מקדש שביעי: שכרו הרבה מאד על פי פעלו. ומהו שכרו? איש על מחנהו ואיש על דגלו שיכול יהודי לשעבד רמ"ח אבריו ושס"ה גידיו דהיינו "מחנהו" להשי"ת. וכך ביארו את הכתוב אל יצא איש ממקומו ביום השבת. שמקום גמטריא הויה בהכאה דהיינו ה' פעמים ה' ו פעמים ו' פעמים י' וה' פעמים ה'. כלומר שיתקדש אדם ביום השבת את כל אבריו עד שלא יוכל לצאת מדביקותו אל השי"ת. דוק שהגמטריא של השביעי (עם ו' אותיות) עולה מילוי של קנא - קוף נון אלף. שהשבת הוא הזמן למלאות את עצמו במדת קנא לאלקיו כמו שעשה פנחס כמ"ש ויקח רמ"ח בידו. ורמז לדבר איש על מחנהו עולה ביום שבת. באופן שלוקחים תיבת מחנה וגם האותיות למעלה מן מחנה. שתיבת "על" פירושה למעלה וגם פירושה המילוי אותיות שהן למעלה מן האותיות העיקרות. שאם עולים למעלה מאותיות מחנה באים לאותיות נטס"ו שבמילוי נו"ן טי"ת סמ"ך ו"ו עולה בגמטריא תרנ"ז ועם תיבת מחנה בגמטריא ביום שבת.

תחת אשר קנא לאלהיו מרמז לאלהיו הנביא

שעל ענין זה בשבת קודש רמז הכתוב "תחת אשר קנא לאלהיו". "תחת אשר" מרמז לנו שניקח האותיות הבאות תחת תיבת "אשר" באלף בית ותמצא אותיות שבת. כי שבת תואמת למדת קנא. ששבת מצוה שמסבבת את האדם כולו כמו סוכה ומקוה. ועל זה אומר הפסוק "תחת אשר - קנא". וזכה פנחס על ידי כן למעלת אליהו כמו שרמז השל"ה ל"אלהיו" תיבת אליהו. לכן מטהר יהודי את עצמו במקוה כהכנה לשבת כי מקוה בגמטריא קנא ובה מבטל יהודי את כל אבריו. שכניסת גוף אדם תחת המים היא בחינת מיתה מפני שתחת המים אין הוא מקום לאדם לחיות. ואחר שעולה מטבילתו הנה זה בחינת תחייה חדשה. וכל זה כדי להכין גופו לקבל בשבת קודש רמ"ח אברים חדשים המבוטלים אל רצון השי"ת. על ידי טבילה במקוה מתעורר יהודי לעשות תשובה בבחינת שפכי כמים לבך ולבוא לבחינת תחיית המתים. לכן במוצאי שבת מזמרים זמירות של אליהו הנביא מפני שדרגתו של "אשר קנא לאלהיו" היתה מתאחדת עם כל יהודי בכל זמן השבת.

Gut Shabbos

Rav Brazil